

УДК 327::911.3(470+571)(477)

DOI: <https://doi.org/10.22182/pr.5912019.6>

Оригинални научни рад

**Зоран Милошевић\***

*Институт за политичке студије, Београд*

## **РУСИЈА, УКРАЈИНА И НОВА ХАЗАРИЈА: ГЕОПОЛИТИЧКИ АСПЕКТ\*\***

### **Сажетак**

«Украјинско питање» је веома сложено, јер га на различите начине инструментализују сви непријатељи Русије. Са покретањем пројекта „Новог пута свиле“ од стране Кине и њених партнера истовремено је почела и кампања о ширењу територија на које право полажу Хазари-Јевреји. Заправо, ради се о стапању пројеката стварања „Нове Хазарије“ и „Великог Израела“ у заједнички пројекат формирања „Нове Велике Хазарије“, конкретно, стварања геополитичке препреке (од Литваније и Суеца, преко Кавказа до Прибалтика) и извора паразитизма на морским, копненим и енергетским путевима роба из Азије у Европу. Наравно, пројекат је огроман и јасно је да „Нова Велика Хазарија“ мора имати развијену мрежну структуру да би била генератор контролисаног хаоса. Едуард Ходос, пореклом из Харкова, иначе, познати публициста и (бивши) председник једне од јеврејских религиозних заједница, а за многе и најважнији експерт за Хабад, много година раније је говорио и писао о томе да се у Украјини ствара Нова Хазарија – Хазарски каганат. Међутим, мало је ко озбиљно схватио његова упозорења. Наиме, «јеврејска тема» је незахвална,

---

\* Научни саветник, редовни професор теоријске социологије. Електронска пошта: zoran.milosevic@yandex.ru

\*\* Рад је настао у оквиру научног пројекта „Демократски и национални капацитети политичких институција Србије у процесу међународних интеграција“ (179009), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

често и опасна, а у најблажој варијанти на ову тему се ставља тачка, тако што се онима који се уопште усуде да проговоре о њој ставља етикета «антисемита». Међутим, Ходос је непрестано упозоравао, чак и после доласка на власт кијевске хунте 2014. године, да се «јеврејска» религиозна организација Хабад (Стаљин ју је протерао из СССР-а као фашистичку секту) после Горбачовљеве перестројке вратила на простор бившег СССР-а, где ради на стварању Нове Хазарије у Украјини. Најважнија парола Хабадоваца гласи: «Јевреји изнад свега, а Хабад изнад Јевреја!»

Кључне речи: Нова Хазарија, Израел, Украјина, Хабад, геополитика, обојене револуције, Русија, русофобија.

«Украјинско питање», како је констатовао Александар Огородников, није једноставно<sup>1</sup>, јер је потребно и иде у прилог свим непријатељима Русије. Са геополитичке тачке гледишта, држава Украјина је – «тројански коњ», ако не за распарчавање Русије, а оно за њено максимално слабљење и одскочна даска снага НАТО-а у случају прелаза политике Запада у агресивнију фазу. До 2014. године «украјинским питањем» су се користиле САД, Велика Британија, Европска унија, Ватикан<sup>2</sup> и НАТО, али од те године на геополитичку позорницу ступа нови «играч» са вишеструким (помало недефинисаним) ликом – Хазари – Јевреји и Израел. Заправо, активација Израела и Хазара има дубљи геополитички разлог. Наиме, догађаји на «арапској дуги», укључујући Либију, Египат и Сирију показали су се повезаним са догађајима у Украјини – тј. планом стварања «Нове Велике Хазарије», која би се простирала од Суецког канала до Прибалтика и контролисала све нафтоводе, гасоводе и транспортне путеве «новог великог пута свиле» који иде из Азије у Европу, а то је значило да се мора деловати у Украјини. У хазарским медијима од обојене револуције у Кијеву 2014. године траје кампања за заузимање «Ерец Украјине» (земље Израела).<sup>3</sup>

1 Александар Огородников, Да ли је тако једноставно „украјинско питање“?, у зборнику: *Украјинско питање данас*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2014, стр. 11.

2 “Галицијска идеологија“ је била најважнија константа у формирању савремене Украјине: Види: Зоран Милошевић, *Нови пут Русије*, Русија у постсовјетском геополитичком и религиозном вртлогу, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2005, стр. 125.

3 «СЕТЕЦЕНТРИЧНАЯ ХАЗАРИЯ» И ПЛАНЫ НА «ЭРЕЦ-УКРАЙНУ», [HTTP://COM-MUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA\\_HAZARIYA\\_I\\_PLANY\\_NA\\_EREC-UKRAYNU\\_14062014](http://COM-MUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA_HAZARIYA_I_PLANY_NA_EREC-UKRAYNU_14062014)

Другим речима, догађа се геополитички преокрет о коме није било ни назнака у «Историјама Украјине».<sup>4</sup> Заправо, све се сводило, у описима настанка «украјинског народа» на сукоб са Русима и Русијом, иако за то нема основе.<sup>5</sup> Сасвим ново светло на «украјинско питање» даје Едуард Ходос<sup>6</sup>, пореклом из Харкова, иначе познати публициста и (бивши) председник једне од јеврејских религиозних заједница, а за многе и најважнији експерт за Хабад, много година раније је говорио и писао о томе да се у Украјини ствара Нова Хазарија – Хазарски каганат. Међутим, мало је ко озбиљно схватио његова упозорења. Јасно је, дакле, да је «јеврејска тема» незахвална, често опасна, а у најблажој варијанти на ову тему се ставља тачка, тако што се онима који се уопште усуде да проговоре о њој ставља етикета «антисемита».<sup>7</sup>

4 Види: J. A. Efimenko, *Istorija Ukrajiniskog naroda*, Institut za političke studije, Beograd, 1999. Критику националистичког виђења историје постсовјетског простора даје, на пример Рустем Вахитов, Проект государства – цивилизацији как альтернатива грађданскому и етническому национализму, у зборнику: *Национални идентитет и међународне интеграције*, Институт за политичке студије, Београд, 2015, стр. 57.

5 О томе видети: Зоран Милошевић, *Од Малоруса до Украјинаца*, прилог проучавању промене културног и националног идентитета Малоруса, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2008.

6 Ходос Едуард Давидович. Биографија и книги, <http://fb.ru/article/341293/hodos-eduard-davidovich-biografiya-i-knigi>. Интересантна је биографија овог аутора. Наиме, прво је сарађивао са припадницима Хабада, који су му нудили функцију «намесника на постсовјетском простору», другим речима, да постане «јеврејски барон». Одбио је понуду, схвативши шта та организација представља. Осим званичних сусрета, дневно се састајао са Менахем-Мендл Шнеерсоном који му је поставио и задатке: користити јеврејски потенцијал на територији СССР-а за доминацију у свим сферама живота, подстаћи активизам јеврејских заједница и увећати локални јеврејски капитал. Но, главни задатак се састојао у уласку у политичке институције државе. Ходос сведочи да је лично од њега тражено да изврши задатак «придобивања» градоначелника Харкова, јер је по тврђењу Хабада, по мајци Јевреј.

7 Године 1991., Ходос Едуард Давидович постављен је за председника јеврејске заједнице у Харкову, након чега је успоставио добре односе са свима, укључујући и православне. Године 1992. град је посетио руководилац безбедности Хабад-а, М. Слоним. Од тада почиње сукоб рабина харковске синагоге и ове организације. У јуну 1992. године, градски лист «Время» доноси вест о експлозији испод балкона стана у коме је живео Ходос. Године 1993. исти лист објављује материјал у коме су били цитати из претњи Ходосу. Годину дана касније, лист «Панорама» доноси вест да је испред врата стана Ходоса бачена бомба. Године 1995. у тужилаштво Харкова почели су да стижу материјали о конфликту између Едуарда Давидовича и придошлицом из иностранства, иначе представником Хабада, М. Московичем. Године 1997. на Ходоса је извршен физички напад, а годину дана касније је избио пожар у харковској синагоги који је нанео велике штете. Године 1999. градске власти су иселиле јеврејску заједницу из запаљене синагоге. Ходос је објаснио да је све наведено почело да се догађа после његовог сукоба са Хабадом. Године 2005. Едуард Давидович (који је у међувремену, 2014 године, прешао у православље) објавио је програм «ХОДОС» – хришћански ослободилачки добровољачки савез. Суштина програма је борба са Антихристом и ослобођење од јудеонацистичког ропства. Постоји и мала група његових читалаца која га критикује и оптужује за ширење митова о јеврејском народу. Види: <http://fb.ru/article/341293/hodos-eduard-davidovich-biografiya-i-knigi>

Међутим, Ходос је непрестано упозоравао, чак и после доласка на власт кијевске хунте 2014. године, да се «јеврејска» религиозна организација Хабад (Стаљин ју је протерао из СССР-а као фашистичку секту) после Горбачовљеве перестројке вратила на простор бившег СССР-а, где ради на стварању Нове Хазарије у Украјини.<sup>8</sup> (Ходос је, такође, уверен да Хабадовци имају циничне и аморалне ритуале у којима су у великој мери заступљени кабалистички елементи. Наводи и пример да је ширина новчанице долара - 66,6 mm. Другим речима, у овој мери долара је садржана сатанистичка шифра – 666.). Најважнија парола Хабадоваца гласи: «Јевреји изнад свега, а Хабад изнад Јевреја!»<sup>9</sup>

Ходос је активан и објављује анализе везане за Нову Хазарију у форми билтена (на интеренту), као и видео коментаре. Последња тема о којој је писао и говорио у билтену бр. 50 бавила се улогом Хазара у црквеном расколу у Украјини и добијања томоса од Фанара.<sup>10</sup>

Очигледно је да је Ходос био у праву. Стога његове тезе заслужују пажњу, посебно након обојене револуције 2014. године када су власт у Кијеву<sup>11</sup> освојили Хабадовци, тј. Хазари, и када су ојачали позиције у Вашингтону. Наиме, када су на власт у Сједињеним Америчким Државама дошли Бил Клинтон и Алберт Гор, Хабад је ојачао своје позиције, јер је потпредседник ове државе био припадник ове религиозне организације Хазара. Поред тога, припадници Хабада су добили важна места у бројним министарствима и државним институцијама, а преузели су и органе

8 Објавио је следеће књиге у којима је изложио доказе против Хабада (да је то затворена кабалистичка религиозна организација, да је у њој стажирао, али да никада није био њен члан. Према његовом схватању – учења Хабада и Јевреја нису сагласна): 1993 – «Нужен ли Украине мессия из Бруклина?»; 1994 – «Власть оборотней»; 1999 – «Топор над православием»; «Президент Кучма», «Моя борьба»; 2000 – «Пришествие Иуды»; 2001 – «Еврейский синдром» - 1 и 2 книги, «Христос – брат мой»; 2002 – продолжение «Еврейского синдрома-2» и 3 книга, «Еврейская рулетка»; 2003 – «Еврейский удар»; 2004 – «Когда евреи маршируют», «Еврейский Норд-Ост»; 2005 – «Еврейский фашизм», «Выбор – 2006»; 2006 – «Бригада Хабада», «У края могилы»; 2007 – «Еврейский смерч». <http://fb.ru/article/341293/hodos-eduard-davidovich-biografiya-i-knigi>

9 Для чего Путину нужен Хабад в России. Часть 1: «Хабад - дорога в ад», <https://cont.ws/@vitalchuk/637186>

10 «Как Путин евреев переиграл». Новости Хазарского каганата от Эдуарда Ходоса № 50, . При томе је (и) цитирао Владимира Жириновског који је на једном месту рекао: «Хохли (подругљив назив за Украјинце. З.М.) су чудни људи: моле код Европљана, раде за Јевреје, а умиру за Американце и при томе за све то криве Русе».

11 Зоран Милошевић, Ко је дошао на власт у Кијеву?, Печат: лист слободне Србије, бр. 309, 7. март 2014, стр. 49-51.

Врховног суда у Сједињеним Америчким Државама, којима и данас доминирају. Поред тога, успели су да свог човека, Алана Гринспена, поставе за председника Федералног резервног система, створеног 1913. године, и који има право на самостално штампање долара.<sup>12</sup> Другим речима, дошли су до неограничене количине новца.

Јавност није упозната са чињеницом да је 21. и 22. фебруара 2014. године, у Украјини, уз непосредно финансирање локалних "јеврејских" олигарха и Сједињених Америчких Држава, и уз учешће више од 300 бораца и инструктора израелских специјалних јединица позваних у Украјину лично од главног рабина Кијева, извршен државни преврат којим је са власти свргнут легални председник и његова влада, Виктор Јанукович.

Одмах после пуча, у јеврејским медијима, почела је кампања о потреби «повратка на земљу Израела – Украјину». Тачније, од 4. марта 2014. јеврејски медији су почели да објављују чланке и емитују емисије са заједничком поруком «да је пре преузимања Крима од стране Руске империје, то била потенцијална јеврејска држава».<sup>13</sup> Тринаест дана касније (17. марта) појављује се информација да терористи који намеравају да заузму Сирију предлажу «Израелу» да у замену за војну помоћ «заувек предају Голанску висораван овој држави», уз истовремено саопштавање да је Тел Авив спреман да Јевреје са Голанске висоравни пресели у Украјину. У исто време, «Times of Israel» преноси вест да је хазарска хунта из Кијева спремна да «прихвати насељенике Јевреје, узимајући у обзир историјске везе, али да заузврат очекује неопходно оружје за борбу са Русијом».<sup>14</sup>

Истовремено, «фирери хазарске хунте не само да примењују фосфорне бомбе на све живо (у Одеси), него планирају да све Русе<sup>15</sup> сатерају у 'филтрационе лагере' уз спремност на примену хемијског и бактериолошког оружја».<sup>16</sup> Такође, «главни јеврејобандеровац», Игор Коломојски, предлаже «кагану Украјине» Валцману – Порошенку»<sup>17</sup> (прво презиме је заправо право и указује на порекло

12 НА ПУТИ К ВЕЛИКОМУ ИЗРАИЛИО!, <https://ladaria.livejournal.com/3324734.html>

13 На пример, Jeffrey Veidlinger, «Before Crimea Was an Ethnic Russian Stronghold, It Was a Potential Jewish Homeland», <https://www.tabletmag.com/jewish-news-and-politics/164673/crimea-as-jewish-homeland>

14 Jim Wald, «Leaked report: Israel acknowledges Jews in fact Khazars; Secret plan for reverse migration to Ukraine», <https://blogs.timesofisrael.com/leaked-report-israel-acknowledges-jews-in-fact-khazars-secret-plan-for-reverse-migration-to-ukraine/>

15 Види: Хабад Любавич: плани на Россию, [http://communitarian.ru/news/v-rossii/khabad-lyubavich-planu-na-rossiyu\\_27012018](http://communitarian.ru/news/v-rossii/khabad-lyubavich-planu-na-rossiyu_27012018)

16 Украина или вторая Хазария?, <http://www.dal.by/news/1/16-06-14-10/>

17 Види: Зоран Милошевић, Пут Петра Порошенка, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 321, 6. јун 2014, стр. 39.

украјинског председника, а друго за јавност) да исконску хазарску земљу окупирану од Руса претвори у концентрациони логор, који ће се оградити огромним ровом и бодљикавом жичаном оградом кроз коју ће ићи струја.<sup>18</sup>

## 1. ЈЕВРЕЈИ ИЛИ ХАЗАРИ?

За разумевање проблема потребно је нагласити да савремени «Јевреји» немају никакве везе са «древним Јеврејима». Садашњи Јевреји су мешавина различитих народа који су се присајединили секти талмудске верзије јудаизма, при чему значајан део «Јевреја» вуче порекло из Хазарског каганата, а становништво ове државе имало је турске корене (Угри), али и дела кавкаских народа и Словена, при чему, свакако, немају везе са «семитима» о чему је убедљиво писао Л. Н. Гумиљев, али не само он.<sup>19</sup>

У «старој» Хазарији, која је постојала 300 година, а уништена је на крају X века од руског кнеза Свјатослава, оца светог Владимира – Крститеља. Владајућа елита Хазара која је држала власт и капитал у својим рукама, исповедала је јудаизам, а народ је био различит и по етничком и религиозном пореклу. Њима су, како су говорили, била потребна «гардијска племена», а то могу да буду било која.

Године 1976. пребег из Мађарске у Велику Британију, «јеврејски» писац Артур Кестлер, у свом раду «Тринаесто племе/ колена», изложио је доказе о хазарском пореклу Ашкеназа, надајући се да ће оповргавањем «расног порекла од Јевреја» окончати са антисемитизмом. Године 2008. је објављена књига професора историје Телавивског универзитета Шлеме Санда, «Ко је измислио Јеврејски народ» (у Русији је објављена две године касније) у којој аутор убедљиво доказује да су «Јевреји» религиозна заједница која прихвата митологију синкретичког јудаизма. Они не само да нису нација, него и немају потребу за властитом државом. После објављивања књиге почео је и ход аутора по трњу.

Доктор, иначе, Јевреј Еран Елхаик, запослен на Институту генетске медицине Универзитета „Џон Хопкинс“ у Сједињеним Америчким Државама, објавио је (2012) дешифровање генома европских Јевреја «ашкеназа», где је појаснио да се ради о мозаику гена Турака, кавкаских народа, словенских и других народа,

---

18 Украина или вторая Хазария?, <http://www.dal.by/news/1/16-06-14-10/>

19 Гумиљев је, између осталог, аутор књига „Древни Турци“ (Древние тюрки), „Чланци о Хазарији“ (Работы по Хазарии) и „Откриће Хазарије“ (Открытие Хазарии).

нагласивши да немају никакве везе са «семитима».<sup>20</sup>

Тиме је наука дефинитивно потврдила ранија мишљења руских (и не само њихових) аутора да источноевропски Јевреји воде порекло од турских народа, који су населили Кавказ почетком наше ере. Ова племена су била паганска, али су временом прихватила јудаизам (у VIII веку наше ере), заправо онајвише га је прихватила елита која потиче од ових племена. Та «елита» је довела државу (Хазарију) до њеног разарања у X веку у Закавказју. После разарања хазарске империје јудео-хазари беже у Источну Европу. Тако су се појавили европски Јевреји – «Ашкенази», који су заправо Хазари-јудаисти, помешани са европским народима, пре свега Словенима. У поменутом раду Ерана Елхаика тежиште је постављено на опис разлика између кавкаских народа, које су у основи гена савремених «Јевреја».<sup>21</sup>

Управо ови «Јевреји», тачније Хазари, а не «измишљени библијски народ» су 1947. године окупирали Палестину.

Према листу „Times of Israel“ „Израел“ је прихватио очигледно. Наиме, група научника састављена од директора истраживачких института и музеја у марту 2014. године је упознала владу са тајном студијом у којој се признаје да европски Јевреји јесу Хазари. При томе је неименовани вископостављени функционер из израелске тајне службе изјавио: „Ми не говоримо о томе да ће се СВИ Јевреји-Ашкенази вратити на Украјину. Очигледно је да је то непрактично. Медији, као и увек, преувеличавају и распирују страсти и управо због тога је нама потребна војна цензура медија“.<sup>22</sup> Међутим, без обзира на војну цензуру, објављени „позив Јеврејима да се врате“ у Украјину од стране „хазарско-јеврејских олигарха“ изгледа не као „спонтани чин“, него као добро осмишљен пројекат.

Како је раније речено, државни преврат 2014. године изведен је уз директну финансијску, организациону и информативну помоћ хазарско-јеврејских политичара, ционистичких организација, банака и тајних служби Израела, Сједињених Америчких Држава и Европске уније. Истовремено, „Times of Israel“ пише да у Украјини „све оне Јевреје који желе да се врате прихватају без икаквих услова,

20 Татјана Грачова, *Света Русија против Хазарије*, Света Русија, Београд, 2009, стр. 9. „Но, најглавније је: практично сви савремени такозвани Јевреји су само духовни Јудеји и не само што немају заједничке етничке корене са богоизабраним народом Израиља, са његових 12 колена, него немају никакве везе ни са земљом Палестином!“.

21 Према: К.Мямлин, «Евреи. Наши меньшие братья. Русская ведическая цивилизация и её «13-е колена»; Институт Высокого Коммуитаризма, [http://communitarian.ru/publikacii/etnogenez/evrei\\_nashi\\_menshie\\_bratya\\_russkaya\\_vedicheskaya\\_tsivilizatsiya\\_i\\_ey\\_13\\_e\\_koleno/](http://communitarian.ru/publikacii/etnogenez/evrei_nashi_menshie_bratya_russkaya_vedicheskaya_tsivilizatsiya_i_ey_13_e_koleno/)

22 Украина или вторая Хазария?, <http://www.dal.by/news/1/16-06-14-10/>

посебно ако буду учествовали у обећаној масовној војној помоћи, која укључује и војнике, наоружање и изградњу нових војних база. Уколико прва група исељеника прође како треба, онда ће и други насељеници са западне обале реке Јордан замолити да се преселе у Украјину<sup>24</sup>. Такође се у истом листу износи идеја (и жеља) да „после тога када Украјина уз помоћ Израела успостави контролу над целокупном територијом, садашња Аутономна Република Крим ће поново постати јеврејска формација, али и умањена копија средњовековне Хазарске империје“<sup>25</sup>.

Априла 2012. године<sup>24</sup> израелски медији објавили су мапе, при чему је необично велику активност имао ултранационалиста Авигдор Ескин, религиозни фанатик и „ултралмудист“, који је познат, између осталог, по томе што је скрнавио муслиманске светиње Палестине и који је пропагирао глобални Сион, организован у складу са Талмудом, а затим и по томе што је позивао на глобални геноцид „гоја“<sup>25</sup>, док би преживеле претворио у робове. Ескин је и један од идеолога геноцида староседелачког становништва на територијама које су окупирали „Јевреји“. Лист је преко Ескина позвао Јевреје да погледају мапе „древне Хазарије“ позивајући их на нова освајања: „Као што је премијер рекао, нико не може да каже Јеврејима да не могу да живе на било којој територији свог историјског боравка као суверени народ. Он жели да направи болне жртве ради мира, чак и ако ће морати да се одрекне дела наше библијске домовине у Јудеји и Самари, али у овом случају, требало би да очекујемо да ћемо искористити наша историјска права на другим местима, одлучили смо да ће то бити обале Црног мора, где живимо као аутохтони људи више од 2000 година, чак је и не-ционистички историчар Симон Дубнов рекао да имамо право на колонизацију Крима. То је записано у свим историјским књигама. Можете у то бити сигурни.“

23 Види: Е. Г. Кострикова, *Геополитические интересы России и славянский вопрос*, Идејна борба в российском обществе в начале XX века, К Институт Российской истории РАН/учково Поле, Москва, 2017, стр. 51-70.

24 Прве вести о новијим акцијама „Мосада“ против Русије појавиле су се 2012. године, када је потпредседник Академије геополитичких проблема Русије, Араик Саргасјан објавио да иза групе «Pussy Riot» стоји израелски «Мосад», јер влада ове државе није задовољна политиком Владимира Путина. Види: Зоран Милошевић, Мосад, Русија и разбијање СССР-а, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 511, 16. март 2018, стр. 50– 53.

25 Гој/Тоји - гојама се називају сви НЕ-Јевреји независно од боје коже и националности. Према Талмуду циљ постојања гоја је да служе народу Израела, то јест, Јеврејима. Са тачке посматрања Јудаизма, Јевреји владају над гојама и апсолутно ничим њихова власт над њима није ограничена. Интересантно је и сазнање једне девојчице чија је мајка Јеврејка, а отац Рус, која је добила од рођака приликом посете Израелу. «Добро, значи, ти хоћеш да знаш истину да гој који одавно живи са твојом мајком не може ни теби, ни твојој сестри бити тата? На свако питање постоје два одговора: краћи и дужи. Кратки гласи: да, истина је. Ни један гој не може бити отац јеврејском детету.» Види: Кто же такие ГОИ?, <http://www.ateism.ru/article.htm?no=1795>



Тако је објављен циљ и фантастична идеја „о обећаној земљи, где теку мед и млеко“, уместо сунцем спрженог Израела. Нова „историјска отаџбина“ сада је проглашена на исконским руским земљама, које имају 27 посто светске земље црнице. **Међутим остало је отворено питање шта да се ради са руским „Палестинцима“ на „јеврејској Украјини“?**

Но, и сам «Мосад» понекад нешто саопшти, као на пример да је учествовао у организацији обојене револуције у Украјини (тзв. Мајдана) 2014. године и у свргавању легалног председника Виктора Јануковича, као и да данас делује у овој земљи, буквално у свим сферама савременог живота ове земље. Чак и међу учесницима тзв. антитерористичке операције (против становника Донбаса) учествовали су не само украјински Јевреји на челу са Игором Коломојским (формирајући добровољачки батаљон), већ и «мосадовци». Наиме, у саставу украјинског добровољачког батаљона «Донбас» нађено је од стране припадника армије Доњецке и Луганске Републике нагорело тело и израелски пасош на име Михаила Фалкова (Falkov Michael), рођеног 1977. године. Али о томе се није говорило јер је информација добила ознаку тајности. Ознака је уследила јер грађанин Фалков није био било који Израелац. Неко време је био је саветник Бењамина Нетанјахуа и министра спољних послова Израела Авигдора Либермана (после министра одбране, који је, после неуспеле бробе са Хамасом 2018. годне оставку), што говори да је радио за ову државу и «Мосад». Шта је радио Фалков и због чега се Израел укључио у «обојене револуције» у Украјини, убрзо су открили алтернативни руски медији који су почели да објављују информације да Израел (и САД) намеравају да на територији Украјине обнове државу Јевреја – Хазарију, те због тога етнички чисте територију ове државе како би населили Хазаре – Јевреје. Нова држава на територији Украјине, Хазарија – Израел треба да Русе протера дубоко на север.<sup>26</sup> Међутим, прво се треба ослободити Руса у Украјини.

Наиме, на територији Доњецке области где власт има Кијев, већ се граде концентрациони логори. Друго, одговор даје у недавном интервјуу Јевгениј Гилбо, председник Међународне академије хуманих технологија из Колумбије (САД) у коме је потврдио да се на територији бивше Украјине намерно ради на сукобу Руса између себе, да би се „очистио простор за нове циљеве“, као и на деиндустријализацији државе да би што више Словена отишло из Украјине. Дакле, после намерно изазваних етничких чишћења у

26 Види: Зоран Милошевић, Мосад, Русија и разбијање СССР-а, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 511, 16. март 2018, стр. 50–53.

којима Словени нападају Словене, на територији „бивше Украјине“ треба да остане само осам милиона људи.<sup>27</sup>

Чињеница је, међутим, да је у непосредној близини Доњецке Народне Републике распоређен израелски батаљон специјалних јединица „Алија“. Шта ће он да ради тешко је нагађати, али се зна да је пре доласка у Украјину био задужен за „чишћење“ и „безбедност“ окупираних палестинских територија (богатим гасом и нафтом на западној обали реке Јордан).

## **2. ИСЕЉАВАЊЕ УКРАЈИНАЦА – ДРЖАВНИ (ХАЗАРСКИ) ПРОЈЕКАТ?**

Крајем 2018. године (21. децембра) на конференцији за медије поводом резултата рада Министарства социјалне политике Украјине, министар Андреј Рева је изјавио да према званичним подацима државне миграционе службе и државне граничне службе стално изван Украјине ради 3.200.000 Украјинаца, а према незваничним између седам и девет милиона људи.<sup>28</sup>

Према подацима Департмана за економска и социјална питања Организације уједињених нација стање је доста драматичније. Наиме, након осамостаљења Украјина је имала 51,8 милиона људи, а крајем 2018. мање од 42,2 милиона, при чему између 10 и 12 милиона људи ради у иностранству.<sup>29</sup> Наведене цифре, наравно, нису велика новост, јер су биле познате и раније. Новост је промена начина коришћења радника из Украјине. Наиме, донедавно Украјинци су одлазили на рад у Русију и Пољску, али сада коришћење радника из ове земље добија не само економски, него и политички контекст. Пољска је још у јануару 2018. објавила да јој је за стабилан економски развој потребно још пет милиона радника из иностранства, које је планирала да увезе из Украјине. Међутим, предухитрила ју је Чешка, која је 2017. повећала квоте за доделу радних виза Украјинцима, а још једно увећање се планира 2019. године. Наравно, треба подсетити

---

27 «На Украине выживет не более 8 миллионов человек. Информация к размышлению» публ.О.Четверикова, Институт Высокого Коммуитаризма. Владимир Василиев (17. 06. 2014) је у коментару на чланак о хазаризацији Украјине подсетио на следеће: Е. Гилбо је у интервју изнео став да у Украјини треба да остане само осам милиона људи (пренео лист «Новые ведомости»), као и да је наговестио да глобална Хазарија представља владајући («интернационални слој») који се ослања на производњу ратова, тј у њиховом вишењу рат је бизнис (процес производње), а бизнис (процес производње) јесте рат, који им омогућава глобалну власт над светом.

28 Марьян Сидорив, Как Украину делают «без людей», <https://regnum.ru/news/polit/2543625.html>

29 Исто.

да је и «без виза» много Украјинаца радило у ове две земље, јер су имали право да проведу у овим државма 180 дана, које су користили за рад. Уколико је радник добар, власници предузећа су налазили начина да га трајно задрже. Слично раде и Словаци и Мађари.

Сада се појављује и нова држава која тражи раднике из Украјине – Турска. У јужним областима Украјине тренутно тргују са услугама које зову «дугогодишња радна виза у Турској» (са просечном ценом од 370 евра). Оваква виза даје право на рад, као и продужење боравка после истека визе. Притом, турске послодавце више не интересују девојке за ресторане или младићи за рад у хотелима, већ за рад у лукама и стручњаци за рад на нафтоводима и гасоводима (плата износи до 2.500 евра). Због тога у Одеси нема докерских радника и морнара.<sup>30</sup>

Због наведених чињеница, демографи оцењују да су Украјинци «изумирућа нација», наравно, при чему не улазе у узроке «изумирања».<sup>31</sup>

Из наведених чињеница могуће је извести два закључка. Прво, принудна миграција «сувишних људи Украјине» из Украјине претвара се у рационално и планско преузимање људи од стране суседних држава, пре свега висококвалификоване радне снаге, али и радника, од оних лучких до шумара. То значи да је перспектива реиндустријализације Украјине све мање извесна, ако не и утопија. Друго, ако су раније радници из Украјине у иностранству зарађивали, а трошили код куће, то сада више није случај. Радници из Украјине који су отишли више се не враћају породици, већ обрнуто, покушавају да је доведу код себе. Последица је да се фактички скоро нико не враћа у Украјину.

Власти у Кијеву, наравно, нису против ове државно-суицидне политике и процеса. Тренутно нико не може прецизно рећи колико има становника у Украјини (попис није вршен од осамостаљења 1992.), што значи ни бирача. Другим речима, чије су изборне комисије, његова је и победа на изборима. Упоредо са исељавањем Украјинаца из Украјине догађа се насељавање Хазара-Јевреја у ову државу.

---

30 Види: / Зоран Милошевић, Хјустонски пројекат за уништење Словена: западна завера, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 474, 9. јун 2017, стр. 40-43.

31 Види: Зоран Милошевић Умирање нације : демографска катастрофа Украјине, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 428, 8. јул 2016, стр. 46-48.

### 3. ПРЕСЕЉАВАЊЕ ХАЗАРА ИЗ ИЗРАЕЛА У УКРАЈИНУ

Примећена је још једна подударност. Наиме, истовремено са покретањем пројекта „Новог пута свиле“ од стране Кине и њених партнера почела је кампања о ширењу територија на које право имају Хазари-Јевреји. Заправо, ради се о стапању пројеката стварања „Нове Хазарије“ и „Великог Израела“ у заједнички пројекат „Нове Велике Хазарије“, конкретно, стварања геополитичке препреке (од Литваније и Суеца, преко Кавказа до Прибалтика) и извора паразитизма на морским, копненим и енергетским путевима роба из Азије у Европу. Наравно, пројекат је огроман и јасно је да „Нова Велика Хазарија“ мора имати развијену мрежну структуру да би била генератор контролисаниог хаоса.

Наравно, овде се поставља питање опстанка руског народа који се суочио са братоубилачким ратом у складу са принципима „великог војсковође Бронштајна (Троцког)“ – Русе уништавати рукама Руса! Да би Руси опстали, морају знати ко су лажни противници, а ко организатори и неутрализовати их. Због тога се не треба радовати убијању словенских војника (који су само „топовско месо“), већ се бавити неутрализацијом хазарских гаулајтера у окупираном Кијеву – мајци руских градова.

Заменик градоначелника Дњепропетровска је 6. маја 2014. године у оквиру промоције пројекта „Европски Кијев“ дао сензационалну изјаву реаквши: „Шта са онима који искрено желе смрт моје земље? Са невероватним руским идиотима који заиста не разумеју зашто смо спремни да их убијемо? Са поквареним руским новинарима? Са свим овим мноштвом злих духова? Сутра ће бити нови дан и сунце ће изаћи. И шта ће све ово зло учинити? А ми ћемо морати да изградимо нову земљу. ‘Град на брду’, Нови Сион. Земљу обећану“.<sup>32</sup> Они који познају прилике у Украјини знају да је преко заменика градоначелника Дњепропетровска говорио олигарх Игор Коломојски, који је тако објавио циљ пуча у Украјини – стварање „обећане земље“, Новог Сиона“ (иако већ постоји једна обећана земља – Израел).

Рабин Дњепропетровска Шмуел Каминецки је овим поводом изјавио: „Ми заједно са Украјинцима живимо већ 1000 година. Украјина је и наша земља,<sup>33</sup> додајући да данас имају заједничког

32 Ипатјев К.Ф.(мајор ГРУ в отставке), Новая Хазария Коломојского, <http://www.dal.by/news/119/19-05-14-19/>

33 Исто.

непријатеља („Аман“) – руски народ и Владимира Путина, који се умешао у планове Хабад-Љубовича о формирању Нове Хазарије, или, како рече заменик градоначелника Филатов, Новог Сиона у Украјини. Наиме, губитак Крима је жестоко ударио по плановима Хазара-Јевреја у Украјини (и Игора Коломојског и заједнице Хабада у Њујорку), да би нову рану изазвало одвајање Донбаса из састава Украјине, тачније Луганске и Доњецке Народне Републике.

Због тога су се градитељи Нове Хазарије у Украјини обрушили са великом мржњом на Русију, руски народ и председника Владимира Путина (кога називају „нови Аман“).

Наиме, Нова Хазарија је свој центар сместила у Дњепропетровск и, према свему судећи, Украјина треба да постане донатор „за град на брду“ – Нови Јерусалим. Другим речима, организација Хабад-Љубович намерава да се из Њујорка пресели у Украјину, при чему би за главни град Нове Хазарије прогласила Дњепропетровск. Тиме припадници Хабад-Љубовича нарушавају виђење тока јеврејске историје, јер у Јерусалиму треба да се изгради трећи храм са престолом за јерусалимског цара, чији долазак чекају сви Јевреји света. Међутим, заједница Хабад-Љубович има своје виђење историје и будућности. Наиме, Менахем – Мендл Шнеерсон<sup>34</sup>, последњи рабин Хабад-Љубовича (умро 1994. у Њујорку) признат је као месија и озидан му је храм у Дњепропетровску, где треба да васкрсне на свом престолу. То је центар Хабада „Менора“ – највећи такав комплекс у Европи.<sup>35</sup> То значи да чланови Хабад – Љубовича више не чекају долазак месије у Израелу, него стварају свој Израел – град на брду (Сион) на украјинској земљи, стварајући Хазарију, нову историјску отаџбину.

У свом познатом раду «Зигзаг историје», академик Руске академије природних наука Л.Н.Гумилев, са запањујућом тачношћу, предсказао је догађаје у Украјини, поредећи догађаје у древној Хазарији и данашњој Украјини.

Почетком IX века у Хазарији се догодио преврат, због чега је други човек после кагана (кнеза, цара) постао Јевреј Обадија, син дагестанског војковође Булана, који је примио јудаизам. Гумилев открива догађаје који су после тога уследили: као прво, ово није био толико религиозни, колико државни преврат, «покривен» мноштвом легенди и митова са циљем да се од народа сакрије

34 Зоран Милошевић, Менахем Шнеерсон и планови за Словене, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 540, 12. октобар 2018, стр. 44 – 47

35 Ипатъев К.Ф.(майор ГРУ в отставке), Новая Хазария Коломойского, <http://www.dal.by/news/119/19-05-14-19/>

стварно стање. Исто се данас догађа у Украјини, после победе обојених револуционара 2014. године. Наравно, поставља се питање ко су победници који су отерали Јануковича и преузели власт? Цитирани Ипатјев изричито тврди да су сви они који су преузели власт припадници Хабад-Љубовича и да су зато имали огромну подршку Сједињених Америчких Држава и Европске уније. Другим речима, у Украјини 2014. је победила револуција Хабада, при чему су вешто сакривани политички циљеви. Тек их је кримски догађај «кистероа на чистац», те су показали своје намере и шта желе да ураде са Украјинцима. Циљ се закључује у стварању Нове Хазарије на територији Украјине, града на брду, Јерусалима Хабада с престолом за Шнеерсона.

Друго, Обадија је био веома интелигентан човек са везама у јеврејској дијаспори. За «израелске мудраце» није жалио «хазарско сребро и злато», како би они дали сагласност да се жали у Итил. Другим речима, за политички преврат били су потребни и новац и организација, што је показало са каквим се круговима повезао Обадија. Од смене власти корист нису имали ни Хазари ни хазарски Јевреји, већ јеврејске придошлице и јеврејска заједница у целини. То значи да је организован преврат, при чему се сачувала легитимност. Након преврата, све државне функције подељене су између Јевреја, при чему је сам Обадија добио титулу «пех» (бек), у преводу на арапски језик нешто као «малик», тј. цар. То значи да је он водио владу, иако је постојао кан, који се истовремено налазио у изолацији и народу је показиван једном годишње.

Нема сумње да украјински олигарх Игор Коломојски сада има претензије на титулу цара Нове Хазарије и да руководи кијевском хунтом, која је и састављена тако да извршава наредбе Хабада, тачније њеног њујоршког дела који има огроман утицај на администрацију Беле куће. Турчинов, Јацењук, Аваков и Наливајченко су само «колективни каган» који служе Коломојском.

Дефинитивно, новац и политички утицај Хабад-Љубовича, помогли су не само да се реализује обојена револуција у Кијеву 2014., него да се Украјина преобрази по плановима богатих Хазара-Јевреја, који већ одавно имају план да преселе Нову Хазарију у Украјину и тако је спасу од краха Сједињених Америчких Држава и рата на Блиском истоку. Међутим, није све тако једноставно. Наиме, редовне јеврејске заједнице (одвојене од Хабада) су на толиком губитку због овог монструма међународне политике, да њихов бизнис трпи пораз за поразом, захваљујући «вештим» акцијама Међународног монетарног фонда и Европске централне банке,

чији је циљ прерасподела сфера утицаја у украјинској економији. Побеђују олигарси, међутим, они су већ одавно чланови Хабад-Љубовича и уложили су новац и утицај у украјинску обојену револуцију 2014. године.

Треће, двадесетих година IX века Нови поредак у Хазарији је победио, уз мали губитак територија које су се потчињавале паганским каганима. Крим се одвојио од Хазарије и присајединио се Источном Римском Царству.

Повратак Крима Русији био је повезан са огромним утицајем полуострва на сву Украјину и њен народ. Поред тога, Крим има велики геостратешки значај који се простире на читав црноморски регион, па чак и Блиски исток, тако да у Новој Хазарији и Вашингтону, али и Дњепропетровску одлично знају да их је председник Руске Федерације, Владимир Путин надиграо на овом пољу.

Четврто, преврат у старој Хазарији довео је до тога да је жртвом постала сва редовна аристократија народа који су улазили у Хазарски каганат, после чега је почео грађански рат. На страни побуњеника учествовали су Мађари, а на страни Јевреја, војни најамници Печенези. Рат је био немилосрдан и почело је буквално истребљивање народа. Све се ово понавља у Украјини, јер је кијевска хунта на југоисток државе послала добровољце скупљене у западним областима државе, јер је знала да редовна армија неће ударити на свој народ. За команданта ове «војске», Игор Коломојски је поставио бандита «Десног сектора» Дмитрија Јароша,<sup>36</sup> члана Хабада (коме су помагале јединице лично плаћане од Коломојског). Наравно да одговорност за акције није на себе преузео Коломојски, него њему подчињени Јацењук, тј. антитерористичка операција (како су је назвали у Кијеву против становника југоистока државе) финансирана народним новцем, а против њега самог.

Вероломство које се појавило у Украјини било је сасвим у духу традиције Хабада, који је немилосрдно угушио све побуне и жеље становника државе за слободом. Жеље становника за слободом од антинародне власти у Кијеву, слободом од диктатуре олигархије Хабада, слободом од пијанаца и некажњеног пробисвета са Мајдана, који је за новац без имало грижње савести убијао старе и младе, жене и децу. Ова крвожедност хабадоваца подгревана антиљудском пропагандом довела је и до страшне трагедије у Одеси 2. маја 2014. године. Више од сто људи је живо спаљено и стрељано у Дому синдиката у Одеси, у коме су хладнокрвни хабадовци напалмом

36 Зоран Милошевић, Фирер за Украјину, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 353, 23. јануар 2015, стр. 38-39.

запалили недужне људе, а потом камерама снимали њихове муке док су бежали ходницима као живе буктиње. То је епилог фашизма Игора Коломојског, после чега Украјина више није била иста. Људи у осталом делу Украјине постали су просто робови Хабада.

Пето, после рата, чији почетак и крај није тачно датиран, Хазарија је изменила свој лик. Из једне целине се преобратила у сукобљену аморфну масу, где су потчињене класе војевале против владајуће, туђе народу и по крви и по религији. Поредак који је настао, тешко да би се могао описати као феудални, већ више као робовласнички.

Чињенично гледано, Украјина је после 2. маја 2014. изгубила своју државност. Паљење становника Одесе, који су принети на олтар Хабада, као и стрељање милиционера у Мариупољу 9. маја 2014. због одбијања да пуцају у мирне грађане који су славили Дан победе над фашизмом, дефинитивно је не само име «Украјина», већ и њену културу проистеклу из слављења фашизма и насилне украјинизације становништва сахранио.

На тај начин, покушај обнове Нове Хазарије у Украјини је пропао, при чему је постало јасно да повратка на старо не може бити.

За јереја Рибинске епархије Руске православне цркве, Сергеја Карамешева, данашња Украјина по многим параметрима се може поредити са некадашњом државом Хазаријом (VIII-X век) која је представљала својеврсну химеру, чију су основу чинили једни другима потпуно туђи народи.<sup>37</sup> Сада се Хазарија појављује у Украјини и уместо прокламованог пута евроинтеграција догађа се њена тотална хазаризација (уз неопходну русофобију), која никада ником није добро донела.

#### **4. «ЧУДОВИШНА СУРОВОСТ И НЕКАЖЊИВОСТ КОЛОМОЈСКОГ»**

Под горе наведеним насловом који се налази изнад, објављен је чланак непознатог аутора<sup>38</sup> који живот Коломојског «посматра кроз лупу». Шта је видео кроз тај оптички инструмент?

Прво да је његов узор био бандит Мишка Јапончик (Мојша Јаков Венички). Друго, да су га његови конкуренти из 2005. године овако представили: «Сурови бизнисмен који до крајњих граница

37 Иерей Сергей Карамышев. Новая Хазария против Новороссии, <http://www.dal.by/news/1/02-07-14-13/>

38 Чудовищная жестокость и безнаказанность Коломойского, <http://www.dal.by/news/119/24-05-14-12/>



стоји иза својих интереса. Склон је промени правила током саме игре. Он делује тајно, али је властољубив и утицајан...»<sup>39</sup>

Коломојски је уложио у «наранџасту револуцију у Украјини», а када је 2005. на власт дошао Виктор Јушченко, покушао је да га «склони» и објавио је рат конкурентима. Напао је тужилаштво жалбама да га рекетирају и претећи «да ће сви они имати велике непријатности». Јушченко је извукао из ладнице кривична дела Коломојског извршена још за време власти Кучме. Тада је на адвоката, украјинског тужиоца Григоршина извршио напад ножем који је том приликом озбиљно повређен, након чега је и адвокат који је заступао Григоршина претучен. После тога кривична пријава против Коломојског је повучена.<sup>40</sup>

Такође, његови партнери у бизнису су мистериозно «нестајали». Или у различитим «експлозијама», нападима хладним оружјем или би били убијени из снајпера.



### НОВА ХАЗАРИЈА И ВЕЛИКИ ИЗРАЕЛ

Извор: «СЕТЕЦЕНТРИЧНАЯ ХАЗАРИЈА» И ПЛАЊИ НА «ЭРЕЦ-УКРАЈИЊУ», [HTTP://COMMUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA\\_HAZARIYA\\_I\\_PLANY\\_NA\\_EREC-UKRAYNU\\_14062014](http://COMMUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA_HAZARIYA_I_PLANY_NA_EREC-UKRAYNU_14062014)

39 Исто.

40 Зоран Милошевић, Непријатељ медија број два и рат у Украјини: ко је олигарх Игор Коломојски?, *Печат* : лист слободне Србије. – бр. 326, 11. јул 2014, стр. 41-43.

Зато није уопште изненађење да Коломојски финансира украјинске неонацистичке и нацистичке организације. Сви «слободари», «десни сектори» и «националне гарде» само су средство за остварење циља. Хабад, организација којој припада и Коломојски, веома често се у медијима назива и јудеонацистичком, ултраортодоксном сектом, па не чуди што делатност ове организације и њених чланова не одобравају сви Јевреји. Јеврејска заједница Луганска је, на пример, део лавине протеста из света. Управо ова заједница је писала Коломојском тражећи «да никада не повезује своју делатност са јеврејским народом».<sup>41</sup>

Коломојски се осећа безбедно у Украјини и чини веома провокативне потезе. На пример, на интернету је објавио видео запис у коме се нуди «10.000 за (главу, убиство) Москаља», а подстакао је талас русофобије. Такође, сматра се да је он организовао спаљивање живих људи у Одеси. Јавно је претио посланику украјинске Владе (парламента) Олегу Царјеву и давао милионе ономе ко га убије, а за породицу му је поручио «Вешаћемо их директно на тргу...!»<sup>42</sup>

Амбиције Игора Коломојског су огромне, наиме, према бројним изворима, он жели да постане краљ, каган Нове Хазарије-Украјине.

Идеолошка, информативна и финансијска подршка рату у Украјини ослања се на следеће личности: шефа „влада и ционистичког комитета Украјине“, Јосифа Зиселса, директора Центра јудаистике, расадника украјинског радикализма и национализма који се шири из Кијевско-Магиљанске академије, организоване новцем из Сједињених Америчких Држава и „прилозима“ олигарха Леонида Финберга; Шимона Бримана, идеолошки блиског неонацистима, иначе, држављанина Израела, и његовог америчког саучесника и друга, Марка Остромогилског; затим повременог специјалца „Израела“, кијевског рабина Моше-Реувен Асмана, који је на украјински „Мајдан“ довео око 300 израелских специјалаца; троглаву ционистичку змију „евромајдана“ Тјагнибок-Фротман, Кличко-Етинзон, Јацењук-Бакау; доносиоце одлуке да се „гађа из нуклеарног оружја“ они који се не укалањају пред хунтом, међународни лопови Тимошенко-Капителман и његов сарадник Н. Шуфрич; затим на организаторе паљења живих људи у Дому синдиката у Одеси, губернатор В. Немировског (који себе назива „главним жидовобандеровцем“ и Игора Коломојског, који су изјавили да је „законито палити становнике Одесе“. И на крају,

41 Исто.

42 Види: Коломојский готовит на Украине филиал «земли обетованной», <http://www.dal.by/news/119/09-07-14-6/>

агенте ЦИА-е Наливајченка и Дмитриј Јароша, као и организатора „нетрадиционално оријентисаних“, А. Авакова и Љашка.

Финансирање преврата, као и медијска подршка дело је Ахметова, Порошенко-Валцмана и Коломојског (а сарађивали су и Г. Корбанов, В. Филатов), Пинчук, Фирташ, Суркисе, Јарославки, К. Жеваго и други јеврејски и полујеврејски олигарси. Пет милијарди долара, заједно са пирошкама, учесницима «Мајдана» поделила је унука сифилистичара, В. Нуланд-Нуделман.<sup>43</sup>

Они су заједно организатори геноцида над руским народом, а довољно је рећи да је председник Европског јеврејског конгреса (у то време) био олигарх Игор Коломојски, те да је платио најамницима „премију“ од 5.000 долара за свако тело у Одеси, док је за свако хапшење побуњених „Москаља“ из Доњецке и Луганске Народне Републике давао 10.000 долара.<sup>44</sup>

Додајмо овоме да је једна читатељка (Ирина Мељник) чланака о хазаризацији Украјине поставила сасвим оправдано и важно питање: где су у свему међународне организације за борбу против ционизма?

---

43 Види: Александар Мељничук, Пут Украјине у Европску унију или пут у нигдину, у зборнику: *Србија и Евроазијски савез*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016, стр. 284-286. Упор. Рустем Вахитов, Хитлеровска «Европска унија» против Русије – СССР, у зборнику: *Србија и Евроазијски савез*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016, стр. 163-172.

44 [http://communitarian.ru/publikacii/russia/setecentrichnaya\\_hazariya\\_i\\_plany\\_na\\_erec-ukraynu\\_14062014](http://communitarian.ru/publikacii/russia/setecentrichnaya_hazariya_i_plany_na_erec-ukraynu_14062014)

## 5. О ГЛАВНОМ ИДЕОЛОГУ ХАБАД-а – МЕНАХЕМУ-МЕНДЛ ШНЕЕРСОНУ?

Рабин Менахем-Мендл Шнеерсон је један од виђенијих јеврејских делатника XX века.<sup>45</sup> Део његових следбеника сматра га месијом, те не признају његову физичку смрт. Године 1994. посмртно му је додељена награда високе почести – златна медаља Конгреса Сједињених Америчких Држава.



МЕНАХЕМ-МЕНДЛ ШНЕЕРСОН (1902.-1994.)

Шнеерсон се родио 18. априла 1902. у Николајеву (данас у Украјини). Први чланак је објавио још са девет година у децембру листу „Ах“, који је излазио у Љубавичима. Интересовала га је Тора, али и световне науке. Године 1923. се упутио на најважнији састанак у животу, тј. пошао је да се упозна са рабином Јосефом Ицхоком Шнеерсоном, затим је напустио Русију и у Пољској се оженио ћерком рабина Хае-Мусе, те продужио за Берлин. У Паризу је завршио факултет и постао инжењер - *École spéciale des travaux publics, du bâtiment et de l'industrie* (ESTP). Потом се уписао на Сорбону да проучава математику, међутим 1940. морао је да бежи испред нациста у Њујорк. Године 1951. прихвата да руководи покретом Хасида и тако је постао седми љубавичиски рабин и лидер стотина хиљада Хазара-Јевреја. Године 1992. прихваћено је рабинско мишљење да се љубавичиски рабин и званично сматра потенцијалним Машиахом (Месијом). У међувремену је откривено и друго лице Шнеерсона – словенофобија.<sup>46</sup>

Све је почело 2001. када је лист «Славјанин» (№-4, свеска 32) објавио разарајући чланак («СИОНИСТСКИЙ ПРОЕКТ» -

45 Види: Зоран Милошевић, Менахем Шнеерсон и планови за Словене, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 540, 12. октобар 2018, стр. 44 – 47.

46 ХАБАД, недавно делује и у Србији, под именом «ХАБАД СРБИЈА». Види: <https://chabad.rs/habad-srbija/>

«Сионистички пројект») за самосазнање Руса рабина Менахема Шнеерсона (умрлог 1994.). Лист је убрзо „угашен“ а против главног уредника Владимир Федотович Попова покренута кривична пријава по члану 282. Кривичног закона Руске Федерације, тј. «за ширење меуђунационалне нетрпељивости») пред судом у Вологди. Током суђења, што је невероватно, главно питање је било не садржај речи рабина, него како је текст допао у руке уредника листа „Славјанина“. Суд је такође покушао да ауторство чланка објављеног у листу «Славјанин» припише главном уреднику Попову, али није успео, пошто је уредник имао «кеца у рукаву» тј. доказе о ауторству и сведоке који су те доказе потврдили, академика Ј. К. Бегунова и доктора правних наука О. Г. Коротаева. Судски поступак је после више година натезања обустављен, услед недостатка доказа, али је суд успео да «угаси» лист, оставивши га без оснивача Волгодског одељења Свесловенског сабора, коме је укинута регистрација, јер, наводно, није имао одговарајући Статут.

Суд није тако лако оставио на миру Владимира Попова, већ је настојао да га прогласи «неспособним по психичким основама» и наметне му старатеља. Попов је према сведочењима потпуно нормалан човек, ветеран је Великог отаџбинског рата (Други светски рат) и учествовао је у борбама за Берлин. Пуковник је у пензији, који је завршио Војну академију (тенкиста), прошавши све потребне лекарске прегледе, а при свему томе је осам пута биран за председника Свесловенског сабора, што говори да је у потпуности здрав и нормалан човек.

Суд је, ипак, по сваку цену хтео да дискредитује Попова и искористивши његово поверење, а без претходног упозорења подвргао мноштву прегледа: по питању стања интелигенције и прегледима на психијатрији. После нелегалних прегледа суд је објавио наводно признање самог Попова да је неурачунљив, што се све одвијало без присуства његовог адвоката. Када је адвокат Попова покренуо питање злоупотребе, све се свело на то да је информација о неспособности Попова потекла од «непознатог» тужиоца. Суд је истовремено одбио да расправља о злоупотребама у случају Попова, као и клевети која му је упућена.

После свега на Попова је извршен психички притисак у виду отвореног праћења. Иза њега се непрестано кретао ауто са натписом «Конвој». Када је чињеница праћења Попова снимљена и снимак упућен у суд за захтевом да се открије ко је организовао праћење суд је одбио захтев са образложењем «у интересу истраге».

Следеће питање које се развило међу Русима је да ли је текст ауторство рабина или је њему само дат од „већих играча“ из редова Хазара-Јевреја. Има и претпоставки да је текст заправо декларација каквог сабора Хазара и чак и пропаганда усмерена „на сламање духа Руса“, како би код њих изазвали страх и дефетизам, како би их парализовали и онеспособили за супротстављање. Већина руских аутора која су се бавила овим текстом рабина Шнеерсона заправо заступа последњу верзију, иако, има и мишљења која намећу закључак да се ипак ради о плану Хазара-Јевреја за унишћење Словена, о чему сведочи и чињеница да је поменути чланак рабина у руској јавности најчешће објављиван под насловом „Наши планови за Словене“.<sup>47</sup>

У првом делу се говори о тактици борбе са Русима које се заснива на „тајном знању“. Прво се морају уклонити Јевреји који имају сличне или исте интересе као Руси (из заједнице), а затим Руси, које сматра „најнепокорнијим народом на свету“. Словена-Руса можеш убити, али никада покорити, и зато њихово семе мора

<sup>47</sup> Неколико књига из библиотеке Шнеерсона су из Русије пренете у САД, тачније у Конгресну библиотеку, која је књиге позајмила, али није вратила. Године 2014. Московски арбитражни суд је донео пресуду којом обавезује Конгресну библиотеку САД-а да Русији врати седам књига из његових сабраних дела, а уколико то не учини, дневна казна је 50.000 долара, пише Игор Карев и Наталија Митјушева за московски лист „Газета“ (од 22. маја 2014.). Суд је донео пресуду на захтев Министарства културе Руске Федерације и Руске државне библиотеке. Према пресуди, америчка библиотека је у обавези да врати у Русију седам књига из тзв. библиотеке Шнеерсона – сабраних дела хасидских књига и рукописа, које су припадале руском рабину Јосефу Ицхоку Шнеерсону. Књиге су предане Конгресној библиотеци САД-а 1994. по основу међународне размене са роком повратка од два месеца. САД су књиге добиле посредством међународне организације «Агудас Хасидеј Хабад», која такође жели поменуте књиге за себе, као наследница Шнеерсона. Књиге које су позајмљене Конгресној библиотеци су објављене у другој половини XIX и почетком XX века и сматрају се најважнијим делима из религиозне тематике у колекцији. Колико се буке подигло око ових књига сведочи и чињеница да је све стигло и до руског председника Владимира Путина, који је, да би помирио по овом питању завађене руско-хазарске институције предложио треће решење – предају библиотеке Шнеерсона у Јеврејски музеј у Москви, што је и учињено. Библиотека Шнеерсона је сада у овом музеју и доступна је заинтересованима. Библиотека шестог љубавичког рабина (близу Магиљева, Белорусија), Јосифа Шнеерсона, садржи 12.000 древних јеврејских књига и 50.000 рукописних дела и докумената. Током Првог светског рата место Љубавичи било је у зони ратних дејстава, па је Шнеерсон библиотеку превезао у Москву на безбедно место. Међутим, доласком комуниста на власт библиотека је национализована, а књиге су чуване у Руској државној библиотеци. Током Другог светског рата део библиотеке Шнеерсона доспео је у Пољску, где су је пронашли нацисти и конфисковали. Године 1945., заједно са другим трофејним документима, део библиотеке Шнеерсона предат је у Централни архив Црвене армије (сада Руски државни војни архив). После распада СССР-а покрет „Хабад“ покушао је да библиотеку Шнеерсона преузме, чак је донета и таква судска пресуда, али она никада није извршена. На крају су се Хасиди обратили америчком суду са тужбом против Русије у којој су тражили назад библиотеку Шнеерсона. Амерички суд је 2012. донео пресуду којом обавезује Руску Федерацију да Јеврејима врати поменуту библиотеку, а следеће године је донео и пресуду којом се одређује казна од 50.000 долара за сваки дан до повратка библиотеке. Тужба Министарства културе и Руске државне библиотеке против Конгресне библиотеке САД-а је, дакле, узвратна мера (у правној пракси се назива астрент).

да се ликвидира, како би се смањило њихов број.<sup>48</sup> Зато наше методе борбе нису војне, већ идеолошко-економске уз повремену примену војно-полицијских структура за физичко гушење побуна, али са већом окрутношћу него што је то урађено у октобру 1993. приликом гранатирања Врховног Савета Русије.<sup>49</sup>

Најважније је разбити Словене (има их око 300 милиона, од тога је пола Руса) на мале, слабе државе са покиданим везама, при чему се мора водити рачуна да се између себе стално свађају. Идеално је, наравно, да између себе ратују. До самоуништења. Даље Шнеерсон пише, цитирамо: «Ми не дамо да се ни један национализам подигне, а националистичке покрете који теже да изведу народ испод нашег диктата уништићемо огњем и мачем, као што смо то урадили у Грузији, Јерменији и Србији. Зато ћемо обезбедити процват нашег национализма – ционизма, тачније јеврејског фашизма, који у својој тајанствености и снази представља надфашизам».<sup>50</sup> Снага ционизма огледа се у моћи да мења одлуке Уједињених нација (УН). Између осталог, зар нису УН 1975. донеле резолуцију у којој су ционизам одредили као «форму расизма и расне дискриминације», међутим, снагом ционизма 1992. ова резолуција је одбачена. Ми смо овај међународни орган учинили оружјем наше политике и наших тежњи да освојимо власт «над свим царствима и народима».

Што се конкретно Словена тиче Менахем Шнеерсон каже да ће их потчинити себи «тако што ће их лишити националне елите», која и одређује развој и прогрес државе, а у коначном смислу и ход историје. «Због тога ћемо да смањимо њихов образовни ниво. У наредних пет година затворићемо половину факултета и института, док ћемо у другој половини предавати ми. На универзитет Словена пустићемо да уђу Јермени, Чечени, Цигани (Роми) и слични народи. Урадићемо тако да у владама словенских држава буде што мање Словена, а њихово место преузећемо ми».

«У медијима, штампи, уметности, књижевности, позоришту, филму ми ћемо постепено потискивати националне кадрове Словена, мењајући их у најгорем случају за оне космополитских погледа на свет.»<sup>51</sup>

48 Послание Шнеерсона „тупому славянскому этносу”, <https://ss69100.livejournal.com/873373.html>

49 Татьяна Грачева, *Невидимая Хазария*, Алгоритмы геополитики и стратегии тайных войн мировой эскулисы, Зёрна, Рязань, 2008, стр. 133. Наводи да Израел има приватне војне компаније које су специјализоване и које припремају кадрове који ће се бавити трговином наркотицима, као и припаднике екстремистичких, политичких организација десног усмерења, попут Десног сектора из Украјине.

50 Сионизм: планы и средства, <https://maxtalpa.livejournal.com/4558.html>

51 О Измештањем политичке борбе из њене физичке у *духовну вертикалу*, којом се мења из

«Што се тиче развоја науке, језгро научника (академија наука) биће састављено од наших људи. Нећемо дозволити развој високих технологија, што ће довести до пада производње, коју ћемо сузити на производњу најнеопходнијих предмета за људе који ће нам обезбеђивати соривине. Међу грађанима има много инжењера и професора. Ми ћемо створити такве услове за живот (без сталног запослења, скупа станарина, као и комуналне услуге и превоз), тако да ће они сами бежати, као што сада беже Руси из Заједнице независних држава у пуста села севера, где ће бити повољније живети, али и то ће бити обмана.»

«Покварите омладину и победили сте један народ. То је наша парола. Ми ћемо Словене лишити младости, тако што ћемо је заразити сексом, насиљем, алкохолизмом, наркотицима, тј. лишићемо их будућности. Такође ћемо ударити по породици и смањити рађање деце...»

«Истовремено ћемо створити добре услове за деловање криминалаца, боље него за раднике, тако да буде што више убистава, крађа и нестабилности. Све криминалце ћемо пустити, сем оних који су осуђени за «ширење националне мржње и антисемитизма». Закон о амнестији ће заменити закон о антисемитизму, а он ће допринети да у затворима не буде оних који треба да буду, сем бораца за слободу. Међу словенске народе ћемо посејати страх. Страх за живот, страх за радно место, донећемо законе који ће омогућити да сваки минут некога отпустимо... Страхом ћемо ми управљати.»

## 6. ЕТАПЕ ПЛАНА

Овај грандиозни задатак ће се спровести у неколико етапа. Већ сада је 85 посто обале Северног леденог океана у нашим рукама, благодаречи уговорима закљученим са Горбачовим и Јелцином. На југу Русије живи 500.000 Јермена, а они су наш мостобран. Ради обмане објавићемо на Кубању Јерменску Републику, потом протеравши козаке, преобратићемо је у Хазарију – Израел. Помоћи ће нам то што ћемо козаке морално искварити и подстаћи

---

основа концепт геополитике, а да се не укида њен темљни онтолошки принцип „двојности“ – сукоб опречних сила као погонитељ историјских процеса, потребно је консултовати књигу: Раде Јанковић, *Доба раз-ума*, псеудоморфоза православља у последњим временима, Центар академске речи, Шабац, 2018, стр. 19. Са овим је сагласна и Татјана Грачова која каже да се геополитички сукоб сужава. «Сада у свету постоје само две метафизичке империје – Света Русија и њен жестоки противник Хазарија». Види: Татјана Грачова, *Света Русија против Хазарије*, стр. 14. Управо, према његовом мишљењу, се догађа све оно предвиђено Библијом, изменштање средишта Евроазије у Јерусалим (стр. 21). „Конечно, ово је и *есхатолошки простор* – место где ће се одиграти сви догађаји последњег времена“ (стр. 29).



на алкохолизам, док ћемо остале поткупити. Оне који се не дају поткупити једноставно ћемо уништити.<sup>52</sup>

«Русији ћемо одузети Сибир. Ако су у прошлом веку САД купиле од Русије Аљаску, у XXI веку купићемо цео Сибир. Ова територија је два пута већа од САД-а, а половина цене Сибира биће у роби произведеној у САД.»

«Да бисмо ово реализовали под плаштом ‘демократских преображаја’ Словенима ћемо дати монархију и марионетске председнике и много, много помпе, спектакла, различитог бљештавила и игара, а армију, службе безбедности и полицију потчинићемо (нашем) председнику.»<sup>53</sup>

«Ипак, најважнији је новац. Он чини скоро све. Новац је власт, снага. Ко има новца има оружје. Најсавременије. Има најамну армију, новац потчињава медије, а они изврћу лудости народну стоку. Поткупљиваћемо потребне људе и убијати непокорне. Све ће решити капитал и власт. У овоме нико није бољи од нас. Зато ниједан словенски народ неће имати свој новац, јер ми нећемо дати да имају. Ми неизмерно мрзимо Словене и та мржња нам даје снагу да им се смејемо у лице, да имамо ваше поверење, да се дружимо и рукујемо с њима, да показујемо како смо «забринути» за њих и њихову децу, посебно унуке и праунуке, који се никада неће појавити. Учинићемо Словене послушнима, јер их неће остати више од 40 до 45 милиона.»<sup>54</sup>

«Сада је главно да овако издржимо још две-три године, а после тога за нас у Русији неће бити никаквих проблема. Створићемо такве заштитне механизме о којима нико и не сања. Све што нам буде важно ми ћемо контролисати и тајно ћемо управљати процесима и нико неће бити у стању да нам то поквари.»

Светски ресурси се троше и већ сада је јасно да «западно друштво» не може да задржи досадашњи темпо потрошње без проналажења нових извора и стварања колонијалних држава – донатора сировина. Управо зато су наше тежње усмерене ка Русији, због остварења два циља: прво ћемо ликвидирати најмоћнију независну империју која заузима шестину Земље, а као друго ћемо

52 МЕНАХЕМ ШНЕЕРСОН – «НАШИ ПЛАНЬ ОТНОСИТЕЉНО СЛАВЈАН», <https://bulava-69.livejournal.com/303588.html>

53 Види: Кирил Шевченко, «Хаос у главама»: хуманитарни проблеми евроазијских интеграција, у зборнику: *Србија и Евроазијски савез*, приредно: Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016, стр. 52.

54 Татјана Грачова, *Света Русија против Хазарије*, стр. 19. «Амерички историчар хазарског порекла Ричард Пајпс је чак изјавио: «Русија је за Европу опаснија од Бин Ладена».

овладати њеним богатствима која чине 60 до 70 посто свих светских сировина и 75 до 80 посто откривених резерви нафте и гаса у Сибиру и на обалама Северног леденог океана. Следеће, догађа се промена климе, при чему се пустиња помера на север брзином од 10km годишње. Већ сада древни центри света попут Атине, Рима и што је најважније Јерусалима су у зони само вештачког наводњавања (без кишâ). За 20 до 30 година треба мислити о пресељењу огромног броја људи на север, њиховог будућег места живљења.<sup>55</sup> У то време на Кубању у Ростовској области и Украјини биће суптропска клима, а на северу Украјине клима каква је данас на обронцима Кавказа. Ако се сећамо историје, онда треба признати да су то исконске земље древне јудејске Хазарије, тј. Израела, коју је окупирала Кијевска Русија у X веку. Словени су ту само привремени гости и подлежу исељавању. Ми ћемо повратити ту територију и створити Велику Хазарију – јеврејску државу, као што смо раније створили Израел потиснувши Палестинце. Ту ћемо преселити део Израелаца, а Словене ћемо протерати далеко на север, иза Москве. Тамо ћемо им оставити малу северну територију, резерват са компактним становништвом, сличан онима које су Американци оставили Индијанцима.<sup>56</sup>

## ЛИТЕРАТУРА

- Veidlinger, Jeffrey: «Before Crimea Was an Ethnic Russian Stronghold, It Was a Potential Jewish Homeland», <https://www.tabletmag.com/jewish-news-and-politics/164673/creimea-as-jewish-homeland>
- Вахитов, Рустем: Проект государства – цивилизации как альтернатива гражданскому и этническому национализму, у зборнику: *Национални идентитет и међународне интеграције*, Институт за политичке студије, Београд, 2015.
- Вахитов, Рустем: Хитлеровска «Европска унија» против Русије – СССР, у зборнику: Србија и Евроазијски савез, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016.
- Wald, Jim: «Leaked report: Israel acknowledges Jews in fact Khazars; Secret plan for reverse migration to Ukraine» , <https://>

55 Сионизм: план и средства. Менахем Шнеерсон: «А славянское быдло мы изгоним далеко на север...», <https://munsonroy.livejournal.com/970997.html>

56 О русофобији и жељи да се Руси и Русија униште видети: Зоран Милошевић. *Руско питање данас*, Институт за политичке студије, Београд, 2006, као и чланак Зоран Милошевић, „Веймарска метафора“ в России. К вопросу об отношениях России и США, в: *Традиции в контексте русской культуры*: Межвузовский сборник научных работ. Выпуск XIII. – Череповец, ЧГУ, 2006.

- [blogs.timesofisrael.com/leaked-report-israel-acknowledges-jews-in-fact-khazars-secret-plan-for-reverse-migration-to-ukraine/](https://blogs.timesofisrael.com/leaked-report-israel-acknowledges-jews-in-fact-khazars-secret-plan-for-reverse-migration-to-ukraine/)
- Грачева, Татьяна, *Невидимая Хазария*, Алгоритмы геополитики и стратегии тайных войн мировой зскулисы, Зёрна, Рязань, 2008.
  - Грачова, Татјана: *Света Русија против Хазарије*, Света Русија, Београд, 2009.
  - Для чего Путину нужен Хабад в России. Часть 1: "Хабад - дорога в ад", <https://cont.ws/@vitalchuk/637186>
  - Efimenko, A., J.: *Istorija Ukrajinskog naroda*, Institut za političke studije, Beograd, 1999.
  - Ипатьев К.Ф.: (майор ГРУ в отставке), Новая Хазария Коломойского, <http://www.dal.by/news/119/19-05-14-19/>
  - Иерей Сергей Карамышев. Новая Хазария против Новороссии, <http://www.dal.by/news/1/02-07-14-13/>
  - Јанковић, Раде: *Доба раз-ума*, псевдоморфоза православља у последњим временима, Центар академске речи, Шабац, 2018.
  - «Как Путин евреев переиграл». Новости Хазарского каганата от Эдуарда Ходоса № 50, <http://xn--h1akeme.ru-an.info>.
  - Кто же такие ГОИ?, <http://www.ateism.ru/article.htm?no=1795>
  - Кострикова, Елена Гавриловна: *Геополитические интересы России и славянский вопрос*, Идеиная борьба в российском обществе в начале XX века, Институт Российской истории РАН/Кучково Поле, Москва, 201
  - Коломойский готовит на Украине филиал "земли обетованной", <http://www.dal.by/news/119/09-07-14-6/>
  - Милошевић, Зоран: *Нови пут Русије*, Русија у постсовјетском геополитичком и религиозном вртлогу, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2005.
  - Милошевић, Зоран: *Руско питање данас*, Институт за политичке студије, Београд, 2006.
  - Милошевич, Зоран: „Веймарска метафора“ в России. К вопросу об отношениях России и США, в: Традиции в контексте русской культуры: Межвузовский сборник научных работ. Выпуск XIII. – Череповец, ЧГУ, 2006.
  - Милошевић, Зоран: *Од Малоруса до Украјинаца*, прилог

проучавању промене културног и националног идентитета Малоруса, Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево, 2008.

- Милошевић, Зоран: Ко је дошао на власт у Кијеву?, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 309, 7. март 2014.
- Милошевић, Зоран: Пут Петра Порошенка, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 321, 6. јун 2014.
- Милошевић, Зоран: Непријатељ медија број два и рат у Украјини: ко је олигарх Игор Коломојски?, *Печат* : лист слободне Србије. – бр. 326, 11. јул 2014.
- Милошевић, Зоран: Фирер за Украјину, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 353, 23. јануар 2015.
- Милошевић, Зоран: Умирање нације: демографска катастрофа Украјине, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 428, 8. јул 2016.
- Милошевић, Зоран: Хјустонски пројекат за уништење Словена: западна завера, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 474, 9. јун 2017.
- Милошевић, Зоран: Мосад, Русија и разбијање СССР-а, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 511, 16. март 2018.
- Милошевић, Зоран: Менахем Шнеерсон и планови за Словене, *Печат*: лист слободне Србије, бр. 540, 12. октобар 2018.
- Мељничук, Александар: Пут Украјине у Европску унију или пут у нигдину, у зборнику: *Србија и Евроазијски савез*, приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016.
- МЕНАХЕМ ШНЕЕРСОН – «НАШИ ПЛАНЫ ОТНОСИТЕЛЬНО СЛАВЯН», <https://bulava-69.livejournal.com/303588.html>
- Мямлин, К.: «Евреи. Наши меньшие братья. Русская ведическая цивилизация и её «13-е колено»; Институт Высокого Коммунитаризма, [http://communitarian.ru/publikacii/etnogenez/evrei\\_nashi\\_menshie\\_bratya\\_russkaya\\_vedicheskaya\\_tsivilizatsiya\\_i\\_ey\\_13\\_e\\_koleno/](http://communitarian.ru/publikacii/etnogenez/evrei_nashi_menshie_bratya_russkaya_vedicheskaya_tsivilizatsiya_i_ey_13_e_koleno/)
- НА ПУТИ К ВЕЛИКОМУ ИЗРАИЛЮ!, <https://ladaria.livejournal.com/3324734.html>
- Огородников, Александар: Да ли је тако једноставно „украјинско питање“, у зборнику: *Украјинско питање данас*,

- приредио Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2014.
- Послание Шнеерсона „тупому славянскому этносу”, <https://ss69100.livejournal.com/873373.html>
  - «СЕТЕЦЕНТРИЧНАЯ ХАЗАРИЯ» И ПЛАНЫ НА «ЭРЕЦ-УКРАЙНУ», [HTTP://COMMUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA\\_HAZARIYA\\_I\\_PLANY\\_NA\\_EREC-UKRAYNU\\_14062014](http://COMMUNITARIAN.RU/PUBLIKACII/RUSSIA/SETECENTRICHNAYA_HAZARIYA_I_PLANY_NA_EREC-UKRAYNU_14062014)
  - Сидорив, Марьян: Как Украину делают «без людей», <https://regnum.ru/news/polit/2543625.html>
  - Сионизм: планы и средства. Менахем Шнеерсон: «А славянское быдло мы изгоним далеко на север...», <https://munsonroy.livejournal.com/970997.html>
  - Сионизм: планы и средства, <https://maxtalpa.livejournal.com/4558.html>
  - Украина или вторая Хазария?, <http://www.dal.by/news/1/16-06-14-10/>
  - Хабад Любавич: планы на Россию, [http://communitarian.ru/news/v-rossii/khabad-lyubavich-plany-na-rossiyu\\_27012018](http://communitarian.ru/news/v-rossii/khabad-lyubavich-plany-na-rossiyu_27012018)
  - [http://communitarian.ru/publikacii/russia/setecentricznaya\\_hazariya\\_i\\_plany\\_na\\_erec-ukraynu\\_14062014](http://communitarian.ru/publikacii/russia/setecentricznaya_hazariya_i_plany_na_erec-ukraynu_14062014)
  - ХАБАД, од недавно делује и у Србији, под именом «ХАБАД СРБИЈА». Види: <https://chabad.rs/habad-srbija/>
  - Ходос Эдуард Давидович. Биография и книги, <http://fb.ru/article/341293/hodos-eduard-davidovich-biografiya-i-knigi>.
  - Чудовищная жестокость и безнаказанность Коломойского, <http://www.dal.by/news/119/24-05-14-12/>
  - Шевченко, Кирил: «Хаос у главама»: хуманитарни проблеми евроазијских интеграција, у зборнику: *Србија и Евроазијски савез*, приредио: Зоран Милошевић, Центар академске речи, Шабац, 2016.

**Zoran Milošević**

## **RUSSIA, UKRAINE AND NEW KHAZARIA: GEOPOLITICAL ASPECT**

### **Resume**

The "Ukrainian question" is very complex, because it has been instrumentalized in various ways by all the enemies of Russia. With launching of the „New Silk Road“ project by China and its partners simultaneously on the expansion of the territories to which Khazar-Jews claim their right. In fact, all of these activities are related to the merging of two projects: the creation of "New Khazaria" and the creation of "Great Israel" into a joint project of the formation of the "New Great Khazaria", specifically the creation of a geopolitical obstacle (from Lithuania and Suez, through the Caucasus Mountains to the Baltic) and the sources of parasitism in the sea, land and energy routes from Asia to Europe. It is understood that the project is enormous and it is clear that the "New Great Khazaria" must have developed a network structure to be a generator of controlled chaos. Eduard Hodos, originally from Kharkov, a renowned publicist and (former) president of one of the Jewish religious communities, and for many people the most important expert on Habad, many years earlier, spoke and wrote about the creation of New Khazaria - Khazar Khaganate. However, only a few people took these warnings seriously. Namely, the "Jewish issue" is ungrateful, often dangerous, and in its mildest variant, concluded by acquiring the label of "anti-Semites" for those who even dare to speak about it. However, Hodos has repeatedly warned, even after Kiev junta came to power in 2014, that the "Jewish" religious organization Habad (Stalin banished this organization from the USSR as a fascist sect) returned to the territory of the former USSR after Gorbachev's perestroika, where it works on creating the New Khazaria in Ukraine. The most important slogan of the Habadians is: «The Jews above all, Habad above the Jews!» The public has not been familiarized with the fact that on February

21-22, 2014, in Ukraine, with the direct financing of local "Jewish" oligarchs and the United States, and also with the participation of no less than 300 fighters and instructors of Israeli special units invited to Ukraine personally by the chief rabbi of Kiev, the state coup has been committed to dethrone the legally elected president and his government, Viktor Yanukovych. Immediately after the coup, the Jewish media, began a campaign on the need of "return to the land of Israel - Ukraine". More precisely, since March 4, 2014, the Jewish media began publishing articles and broadcasting talkshows with a joint message "that the Crimea, taken over by the Russian Empire, had been a potential Jewish state". Thirteen days later (March 17) appears the information the terrorists whose intention is to take over Syria have proposed to "Israel", in return for its military aid to "forever surrender the Golan Heights to this so-called state", while announcing that Tel Aviv is willing to move the Jews from the Golan Heights plateau to Ukraine. At the same time, «Times of Israel» publish the news that Khazarian junta from Kiev is ready to "accept the Jewish immigrants, taking into account their historical bonds, but in return, expecting the necessary weapons to fight with Russia."

Keywords: New Khazaria, Israel, Ukraine, Habad, geopolitics, color revolutions, Russia, Russophobia.